

XL./25.

HEGYVIDÉK

WWW.HEGYVIDEKUJSAG.EU

• MEGJELNIK KÉTHETENTE •

2010. DECEMBER 14.

BUDAKESZIERDŐ • CSILLEBÉRC • FARKASRÉT • FARKASVÖLGY • ISTENHEGY • JÁNOSHEGY • KISSVÁBHEGY • KRISZTINAVÁROS • KÜTVÖLGY
MAGASÚT • MÁRTONHEGY • NÉMETVÖLGY • ORBÁNHEGY • SASHEGY • SVÁBHEGY • SZÉCHENYIHEGY • VIRÁNYOS • ZUGLIGET

Advent a Hegyvidéken: betlehemek, vásár, meghitt hangulat

Kézműves portékákkal, családi rendezvényekkel és kulturális programokkal várja a látogatókat a közel évtizedes múltira visszatérő adventi vásár a Kiss János altábornagy utca Böszörményi út és Margaréta utca közötti szakaszán. A zeneszó, a helyben készült finom falatok kavargó illata bizvást minden arra járót közelebb csalogat majd. Az első napon a focsikorgató hideg ellenére zsúfolásig megtelt a polgármesteri hivatal melletti terület.

– Már nyolcadik éve rendezzük meg a vásárt – mondta lapunknak a megnyitót jelképező adventi gyertyagyújtást követően Fonti Krisztina alpolgármester –, hozzátartozik a kerület adventi hangulatához. Mindnyájunknak fontos, hogy ráhangolódjunk a karácsony eljövételére. Ezért a profi előadók mellett – mint például Gryllus Vilmos, a Jazzation együttes, Mollini bűvész, a Kugli együttes vagy az ÖKO Bábszínház – óvodák, iskolák, egyházi közösségek, kisebbségi önkormányzatok hozzák el műsoraikat hétről hétre az adventi vásárra, ahol a színvonalas termékek kiváló ajándékötleteket nyújtanak mindenkinek. A kicsiknek szervezett kézműves-foglalkozások pedig abban segíthetnek, hogy

ünnepőbe öltözünk a várva várt ember érkezésére. A karácsony eljövételére is minden évben felkészülünk: betlehemet állítunk, az adventi koszorún vasárnapról vasárnapra eggyel több gyertyát gyújtunk, hogy a tél sötétjében egyre nagyobb legyen a fény.

A gyertyagyújtást követően a rajzpályázat győzteseit köszöntötték. A kerület oktatási és nevelési intézményeiben meghirdetett versenyre több száz pályamű érkezett óvodákból, iskolákból és egyéni indulóktól. A legszebb rajzok a vásár ideje alatt a színpad falán láthatók.

Adventkor város- és ország-szerte számtalan kézműves vásár várja a látogatókat. Aki járt már hasonlóban, s ki ne járt volna, tudhatja: a kínálat, a termékek színvonala rendkívül – mondjuk így – változatos. A Hegyvidék azonban ebben is más. A legszínvonalasabb portékájukat árusító kézművesek érkeztek a vásár idejére nemcsak az ország különböző pontjairól, de a határon túlról is.

– Kolozs megyéből jöttünk, székiek vagyunk – kezdi a bemutatkozást a báránybecsbe öltözött Sallai János. – Ezeket a holmikat mind saját magunk készítettük.

■ *Azt akarja mondani, hogy ön is szőtt, hímzett?*

– Á, dehogyan, nekem a mezőn kell dolgoznom! Zsuzsa, a feleségem, meg Kati, a lányom a nagy

mesterei a kézműkázásnak – mondja a szebbnél szebb szöttek, hímzett, horgolt, aszúrozott, risselt terítők mellett. – Ezeket az irhabundákat, kesztyűket, sapkákat meg a vöm, János készíti. Már hetedik éve itt árusítunk karácsony előtt, nem is szeretnénk máshová menni... Tessék várni, asszonyom, segíték felpróbálni – fordul hirtelen a vásárlójához János bácsi, és felad a hölgyre egy gyönyörű – és meglepően olcsó – irhabundát.

Hosszú sort kell kivárni, míg a vevők feltartása nélkül is szóra lehet bírni Kiss Zoltánt, a baranyai Magyarországról érkezett mézeskalácoszt:

– Negyedik éve jövünk ide árulni. Voltunk korábban a Vörösmarty téren is, de jobban szeretjük az itteni hangulatot, valahogy meghittebb, a környéken árusítókkal is már szomszédokként térünk ide vissza minden évben. A vásárlók is kedvesebbek, senki nem tülekedni jön, mindig jut egy kis idő a beszélgetésre. Az egyik ismerősöm ajánlotta egyszer, hogy próbáljuk ki ezt a helyet, azóta minden évben itt árulunk – mondja a törökméz, a mézeskalács figurák, karácsonyi puszdlék, kókusztekercesek, kandírozott gyümölcsös csodák, kézműves csemegék, múlt század eleji receptek alapján készült, zsúrtított termékei mögött Kiss Zoltán.

(Folytatás a 2. oldalon)

a gyerekek már most fontosnak érezzék a hagyományok ápolását. De az „Advent a Hegyvidéken” nem csupán ezt a vásárt és programjait jelenti, hanem folyamatos ünnepre hangolódást az egész kerületben: harminchárom helyszínen láthatók betlehemek, amelyek kis közösségek állítottak. Mindez együtt azért jelentős, mert azt mutatja, hogy a Hegyvidéknek, ennek a közösségnek igazi összetartó ereje van.

A megnyitó napján a vásár területén felállított színpadon megjelenő Mikulás tudta csak az állatsimogatóból, a csacsi, a kecske, a bárány és a pónió mellől elcsalogatni a gyerekeket, hogy köszöntse és meglepje a lelkes, kíváncsi, vagy éppen megszeppenett kicsiket. A hideghez szokott nagyszakállú ezt követően is kis barátaival maradt, együtt örült a Téli ünnepeink című rajzpályázat nyerteseivel, illetve meghallgatta

Kocsics István atyát, aki az Istenehegyi Szent László plébániáról érkezett, hogy meggyújtsa az adventi koszorú második gyertyáját.

– Az advent jelentősége a négy hét előkészület Jézus Krisztus megszületésére – mondta Kocsics atya. – Épp olyan ez – magyarázta a gyerekeknek –, mint amikor a családba kedves vendég érkezik: rendbe tesszük a szobánkat, finom falatokat készítünk, és

Műjégpálya a Sportmax tetején

A Hegyvidéken nyitotta meg kapuit Magyarország első, télenyáron használható szabadtéri műjégpályája. A Csörsz utcai Sportmax Hegyvidék épületének tetején lévő létesítmény minden nap este kilencig várja a korcsolyázókat. A szervezők tervezik: amennyiben a kezdeményezés sikeres lesz, jövőre a sportközpont kertjében egy szabványos méretű, 1800 négyzetméteres pályát is felépítenek.

Újabb környezetbarát sportlétesítménnyel gazdagodott a Hegyvidék. A Mikulás napján átadott, a nyári melegben is zavartalanul működő szabadtéri műjégpálya a maga nemében egyedülálló az országban.

A hússzor tíz méteres, kisméretű jégkorongkapukkal ellátott pálya jégheztől felülte a legmodernebb technológiával, újrahasznosított műanyagból készült. Korcsolyázás közben úgy „viselkedik”, mint az igazi jég, a különleges felületkezelés a természetesség érzetét kelti – tudtuk meg Banka Edinától. A projektvezető elmondta, hogy

a hegyvidéki korcsolyapálya egy fontos tulajdonságában eltér a hagyományos kialakítású jégpályáktól: egyáltalán nem igényel hűtést, ami havi szinten több millió forintot megtakarítást jelent.

„Valójában egy zöldberuházásról van szó, hiszen a létesítmény fenntartása rendkívül energiatakarékos, kizárólag az esti világításához van szükség elektromos áramra. A felület anyaga csúszós, nincs rajta olaj, egy nem toxikus tisztítóanyaggal kell karbantartani, így a hasonló pályákkal ellentétben esés után nem szennyezi be a ruházatot” – sorolta a hegyvidéki műjégpálya előnyeit Banka Edina. Hozzátette: igyekeztek a legjobb kivitelezőt megbízni a feladattal, végül egy olyan ISO és TÜV minősítésekkel, valamint nemzetközi díjakkal és referenciákkal rendelkező cégre esett a választás, amely a világ harminchat országában már több mint százötven pályát épített.

„Szeretnénk, ha a délelőtti órákban az iskolások és az óvodások minél nagyobb létszámban jönnének korcsolyázni, hiszen olyan, a gyerekek körében nagy népszerűségnek örvendő mozgásformáról van szó, ami kiválóan illeszkedik a kerületben tavaly elindított mindennapi testnevelés programhoz” – hangsúlyozta Pokorni Zoltán polgármester. A

kerület vezetése évekig kereste egy állandó jégpálya helyszínét, szoba kerültek parkok, iskolai udvarok, azonban egyik sem bizonyult igazán jó megoldásnak. Ezért is fogadta örömmel az önkormányzat a Sportmax ötletét, hogy az épület tetején legyen a Hegyvidék és egyúttal Buda első műjégpályája.

Példamutatónak nevezte a kezdeményezést Balogh Tibor, a Magyar Jégkorong Szövetség utánpótlás-vezetője. Mint mondta, a most átadott műjégpálya ugyan csak csepp a tengerben, mégis hozzájárul ahhoz, hogy egyszer a vízilabdásokhoz hasonlóan a magyar jégkorongosok is szerepeljenek az olimpián. „A hegyvidéki műjégpálya egyszerre szolgálja a verseny- és a tömegsport népszerűsítését. Ráírnyítja a gyerekek figyelmét a korcsolyázásra, a rendszeres testmozgásra, megismerteti velük a játék örömeit, hozzájárul ahhoz, hogy ne a tévé és a számítógépezés töltse ki a szabadidejüket” – hívta fel a figyelmet a szakember.

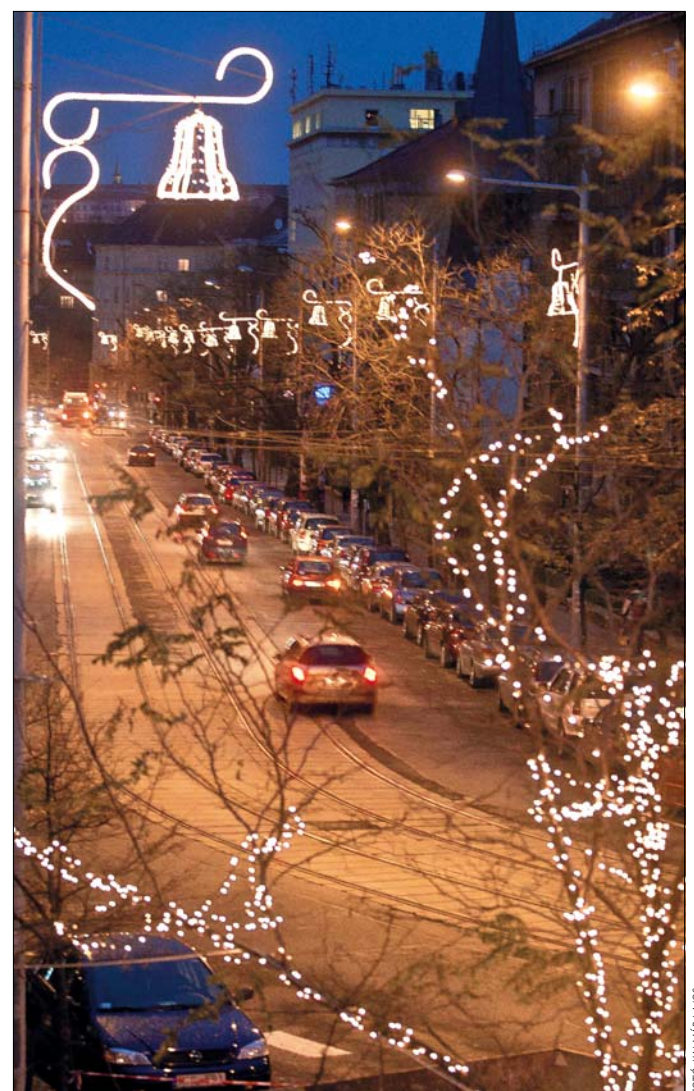
A Sportmax műjégpályája mindennap tíz és este kilenc óra között várja a korcsolyázókat. Délelőtt és kora délután elsősorban a gyerekekre, illetve a családokra számítanak, míg az esti órákban a tizen- és huszoneves fiatalokat szeretnék a pályára csábítani. Számos kényelmi szolgáltatás fogadja a korcsolyázókat, az öltözőhelyiség és a büfé mellett egyebek közt lehetőség nyílik az elkopott korcsolyák helyszíni élezésére és bérletére, valamint a szervezők korcsolyaoktatást is biztosítanak. A belépő árából a Hegyvidék Kártya felmutatói húsz százalék kedvezményt kapnak.

Ám.

A jégpályát a Budai Bocsok csapata avatta fel Pokorni Zoltán közreműködésével

Ünnepi díszben

Ahogyan minden évben, advent idején ezúttal is ünnepi köntösbe öltöztette a hegyvidéki városközpontot az önkormányzat. A már megszokott helyszíneken, a Böszörményi úton, a Csörsz utcában és a Királyhágó téren összesen nyolcvannyalc világító dísz szereltek a lámpatestekre. Felkészítették a polgármesteri hivatalt is, az épület homlokzatára lámpafüzérek, a Törpe utca felőli oldalon az ablakokba fénylő hópihéket kerültek, míg az ökmányiroda előtti kis tér vízkeresztig díszkivilágítást kapott

Karácsonyi gyerekpark a Zugligeti Kempingben

Immár harmadik éve, hogy a Zugligeti Kemping és 58-as Kisvendéglő, valamint a Böszörményi úton lévő kisállat-kereskedés tulajdonosai elhatározták, megpróbálják gyerekprogramokkal tehermentesíteni a karácsonyi süts-főzéssel és fenyőfadíszítéssel elfoglalt anyukákat. Volt már író-olvasó-találkozó, mese-mondás, állatetés és –simogató, „termékkóstoló” (különböző nyálkáságokkal), valamint játékház is a Városmajori Óvodától kapott játékokkal (amelyek később egy kárpátaljai óvodába kerültek). Idén elsősorban az angolszász országok karácsonyi szokásairól esik majd szó, angol nyelvű játékokkal gyerekeknek és angol társalgással felnőtteknek.

Az előző években vidám jeleneteknek is tanúi lehettünk. A kisállat-kereskedésben egyik alkalommal az eladó egy fiúcskát arra figyelmeztetett, hogy ne vigye közel az újját Zazuhoz, mert akít nem ismer, abba belesípíphet. „Ki az a Zazu?” – kérdezte a gyere-

rek. Az eladó egy nagy jákó papagájra mutatott, amelyik éppen a ketrecen kívül tollászkodott, és megjegyezte, hogy a madár több mint száz szót tud, némelyiket több akcentusban is. A fiú a legkülönbözőbb trükkökkel próbálta szóra bírni a szárnyast, de az meg se mukkant. Csak amikor a gyerek már az ajtón kívül volt, akkor szólt utána, hogy viszontlátásra. „Az is előfordult – mesélte az eladó –, hogy amikor kimentem az üzletből, Zazu a telefon hangját utánozta, és feleslegesen rohantam vissza.” Egy másik karácsonyon kis emlékeket vittek a boltból a kempingbe, hogy a gyerekek nyusziikkal, tengeri malacokkal játszassanak.

A szervezők december 24-én 14 és 17 óra között az 58-as Kisvendéglőben (XII., Zugligeti út 101.) várják a vendégeket. Lesz ismét „termékkóstoló”, de ha valaki angol étellel akarja színesíteni az angol programot, őt sem utasítják vissza.

-a

Sikeres a Bursa Hungarica

Több mint száz felsőoktatásban tanuló hegyvidéki diák részesült támogatásban az idei Bursa Hungarica ösztöndíjpályázaton. A benyújtott száznegyven kérelemből mindössze harminctötöt kellett elutasítani hiányzó dokumentumok, illetve a pályázatban előírt jövedelemhatár túllépése miatt.

Az önkormányzat népjóléti irodájának tájékoztatása szerint a száznegyven benyújtott kérelemből a meghatározott feltételek alapján százötöt nyilvánítottak nyertesnek. A „Bursa A” pályázat-

ton kilencvenkét, a „Bursa B”-n tizenhárom hátrányos helyzetű, szociálisan rászoruló egyetemi és főiskolai hallgató, illetve a felsőoktatási intézményekbe jövőre jelentkezni kívánó fiatal jutott ösztöndíjhoz. A tíz hónapra megállapított havi rendszeres anyagi támogatást azok a hegyvidéki lakosok kaphatták meg, akiknek családjában az egy főre jutó havi nettó jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének kétszeresét.

(m.)

Összefogás a sportudvarért

Karácsonyi díszekből szépülhet a Virányos Általános Iskola

Családi délután keretében száznál is több adventi koszorút, ajtófüggőt és karácsonyfadíszet készítettek a Virányos Általános Iskolába járó diákok és szülei. Az ajándéktárgyak értékesítéséből származó bevételt a sportudvar fejlesztésére fordítják.

berényi Ágnes igazgató. Tavaly egymillió forinttal egészítették ki az önkormányzattól kapott felújítási támogatást, ez tette lehetővé, hogy maradéktalanul megvalósultak a tervezett munkák. Az összefogásnak köszönhetően került ütéscsillapító gumiborítás az egyik kisméretű focipályára, illetve műfü az udvar jelentős részére.

devényeken aztán értékesítjük az így kapott süteményeket, ételeket és italokat, illetve az iskola nevével ellátott pótlókat és más ajándéktárgyakat. A nyereséget mindig újra befektetjük, az ünnepi díszkészítéshez szükséges alapanyagokat például az őszi egészség- és sportnap bevételéből vásároltuk meg – mesélte az igazgató, aki szerint a szülők szívesebben áldoznak az iskola fejlesztésére, ha a programokban maguk is aktívan részt vehetnek, egyúttal nyomon követhetik, hogy mire költi az iskola a befizetéseiket.

Így volt ez az adventi családi délutánon is, amelyen szülők és gyerekek szívesen szívesen készítették a karácsonyi díszeket, adventi koszorúkat, ajtó- és fenyőfűfüggőket készítették. A több mint száz ajándék többsége már a helyszínen elkelt, hiszen a kedvenc darabokat maguk a készítőik vásárolták meg.

Szükség is van minden egyes forintra, hiszen az iskola jövőre szeretné befejezni az udvar rendezését. Az elképzelések szerint műfü borítást kapna az előző évi fejlesztésből kimaradt udvarrész, míg a legkisebbek számára külön játszótér épülne. Az utóbbi hiánypótló beruházás lenne, hiszen az alsóok számára kialakított, mozgásos eszközökkel felszerelt játszótér az iskola környezetében is „hiánycikknek” számít.

MM.

Az ajándékok többsége már a helyszínen vevőre talált

A Virányos Általános Iskolában természetesen tartják, hogy az iskola közössége, a diákok és szülei maguk is hozzájárulnak az intézmény fejlesztéséhez, szépítéséhez. A költségek egy részét hagyományaikhoz híven az iskola családi programjain befolyó bevételekből fedezik – mondta el lapunknak Szerdahelyiné Jász-

– Az idén is megpróbáltunk jól sáfárkodni a rendelkezésünkre álló pénzeszközökkel, arra törekedtünk, hogy hatékonyan használjuk fel a rendezvényeinken kapott anyagi hozzájárulásokat. Pénzt sohasem kérünk a szülőktől, inkább olyan programokat szervezünk, amelyekhez különböző felajánlásokkal hozzájárulhatnak. A ren-

Véget ért a Tengernyi Kaland

A legjobbak értékes nyereményeket kaptak a díjátadón

Az utóbbi évek legsikeresebb online oktató és ismeretterjesztő, úgynevezett alternatív valóságjátéka, a Tengernyi Kaland több mint tízezer gyermeket és felnőttet, iskolacsoportokat és baráti társaságokat ültetett le a számítógép elé. A díjátadó ünnepséget a Városmajori Gimnáziumban rendezték.

A huszonegyedik században a megfelelő digitális műveltség nélkül a minket körülvevő világ egy jelentős szelete elérhetetlenné válik. Ezért fontos minden olyan program, amely arra ösztönzi a gyerekeket, hogy kiaknázzák az internetben rejlő pozitív tudást – mondta Szabó Tas iskolaigazgató a magyar fejlesztésű Tengernyi Kaland internetes játék eredményhirdetésén a Városmajori Gimnáziumban. Az igazgatóhoz hasonlóan vélekedett Pokorni Zoltán polgármester, de ő azt is hangsúlyozta, hogy meg kell találni az egyensúlyt a való élet és a számítógép között, hiszen a régi palatáblára ugyanolyan szükség

van, mint a legmodernebb digitális eszközökre.

A terület vezetője szerint a mindig a jövőbe tekintő egykori kultuszminiszter, Klebelsberg Kunó, ha ma élne, biztosan pártfogolná a Tengernyi Kalandot, hiszen ez egy olyan ismeretterjesztő, oktató játék, amely a he-

lyes irányba tereli az internetet felfedező gyerekeket. A Microsoft Magyarország, a Nemzeti Tankönyvkiadó, az Egyszervolt.hu, valamint az Octopus Tengernyi Régészeti Kutató Egyesület közös online vetélkedőjét közel ötvenezeren kísérték figyelemmel a világhálón, így elmondható, a

Tengernyi Kalandot tengernyi fiatal élte át.

A támogatók jóvoltából a legjobbak értékes nyereményekkel térhettek haza. Külön fair play díjat is átadtak, míg a legeredményesebb iskola egy digitális táblával gazdagodott.

Mint a Microsoft Magyarországot képviselő Merényi Ádám elmondta, cége azon fáradozik, hogy mindenki számára elérhetővé tegye a tanulást. Ebben segített a vetélkedő, amely két hónap alatt tízezerrel is több gyereket vont be a kaland, a valóság és a fikció csodákkal teli, inspiráló világlába. A Nemzeti Tankönyvkiadót vezető Kis János Tamás úgy véli, a huszonöt forduló játék bebizonyította, igenis lehet játszva tanulni a világhálón, míg Pintér R. Róbert, az Egyszervolt.hu főszervezője azt emelte ki, hogy a Tengernyi Kaland több ezer fiatal digitális tudását mélyítette el.

(m.)

Karácsonyi néptáncgála

Idén is táncjal köszöntötte a karácsonyt a Bettenbuk Krisztina, Ertl Péter és Pálffy Zoárd vezette Jókai Néptáncscsoport. A hagyományos év végi műsorban a Tökmagoktól a Napocskákon és a Téblábokan át a Gézengúzokig a fiatalok minden korszaltálya táncolt. A talpalávalót Danhauser Zoltán vezetésével a Rojtos zenekar húzta, Pálffy Mariann énekelt. A Cérnagang Dalárda, amely év szeptemberében alakult a Jókai iskolában, először lépett színpadra a néptáncscsoporttal. A műsor résztvevői voltak a szülők is, akik falusi betlehemes játékot mutattak be

FOTO: PÉTER ZSÓTT

ALEXANDER TECHNIKA

Az Alexander technika segítségével a lumbágó, a derék-, hát-, nyak- ill. fejfájások többsége megszüntethető.

Egyéni órák keretében megtanuljuk

- gerincünket erőfeszítés és fájdalom nélkül, helyesen használni
- egyenletesen terhelni a gerincet, megakadályozva egyes csigolyák túlterhelését
- megérezni és feloldani a testünkben észrevétlenül felhalmozódott feszültséget

Az Alexander technika egy tanulási folyamat. Semmilyen fájdalommal nem jár, a betegek – korhatár nélkül – általában élvezik az órákat.

AZ ALEXANDER ÓRA KELLEMES KIKAPCSOLÓDÁS ÉS TANULÁS EGYSZERRE!

Különösen ajánlott: ülőfoglalkozásúak, zenészek, sportolók részére, ill. akiknek fontos a jó fellépés.

Pálos Csilla Alexander tanár
Bp. XII., Arató u. 11-13.
T: 309-0424 • 30 411 7054
www.paloscilla.hu

A jelen hirdetés alapján a jelentkezők egy ingyenes bemutató órára jogosultak.

Karácsony a Hegyvidéken

Bár Ady Endre szerint „férfi-ünnep”, a karácsonyról mindnyájunknak van saját története. Ünnepi összeállításunk vendégeinek olykor megható, máskor felemelő, vagy éppen derűs emlékei kristálytiszta tükrözik, mennyire fontos minden ember számára a szeretet és a béke boldogító érzése, az egymásra figyelés, az együttlét öröme, a család köteléke. Legyen szó a kerület irányítóiról, az egyház szolgálóiról, művészekről, sportolókról, abban valamennyien egyetértenek: a karácsony bár csillogó ünnep, nem elsősorban a fények, sokkal inkább a lélek ragyogása emeli ki a hétköznapokból, teszi felejthetlenné.

Pokorni Zoltán: „Adni és kapni is nehéz”

A polgármester négy gyermekével már november elején megkezdte a felkészülést karácsonyra: ekkor indult el náluk a nagyszabású mézeskalácssütés. Az adventi koszorúkészítés és a vasárnapokénti gyertyagyújtás is fontos program a családja életében, ezek is az ünnepre való lelki ráhangolódást szolgálják. Pokorni Zoltán karácsony előtt különösen fontosnak tartja, hogy erősödjenek az egymást segítő, együtt alkotó közösségek – ezért hirdette meg tavaly és idén is a hegyvidéki betlehemiépítő-programot.

Minden életkornak megvan a maga karácsonyi képe. Egy kisgyereknek ez a kíváncsiság, a várakozás, a csodát, egy fiatal párnak a szerelmet, az összetartozás megerősítését, míg egy kisgyermekes házaspárnak a varázslat megteremtését jelenti. Mi ebből éppen kinőttünk már, kamasz és kisiskolás gyermekeink vannak, így a családi rituálék, szokások kialakításának korszakában vagyunk.

A karácsony előtti készülődés nálunk nemcsak az adventi időszak, hanem már november elejétől elkezdődik a mézeskalácssütéssel. Ebben az évben a gyermekeim iskolai adventi vásárán a feleségemmel és egy másik házaspárral közösen mézeskalácssütő műhelyt rendeztünk be, ahol egymást váltva egyszerre

nyolc-tíz gyerek gyúrta, sodorta, nyújtotta, szaggatta, díszítette a süteményeket. Ezt megelőzően rengetegféle tésztát, új technikákat próbáltunk ki – most már nemcsak szaggatott, hanem ütőformás mézeseket is elő tudunk állítani, karamell-üvegablakkal a belsejében, úgyhogy kezdünk profivá válni.

Advent első vasárnapján koszorúkat készítünk. Korábban mind a négy gyerek külön alkotott egyet-egyet, a „fő” koszorút pedig a feleségem és én építettük össze. Mivel a drótozást a gyerekek mindig rám hagyják, ezért megkönnyebbültem, hogy az idén összesen már csak három adventi koszorú készítésébe fogtunk bele. Egyet a nagymamának, kettőt pedig otthonra, az asztalra, valamint a szoba falára. Az első vasárnap a legnagyobb gyerek gyújt gyertyát, utána a második, a harmadik, karácsony estéjén pedig a legkisebb. Advent elején fel tesszük a gyermekeim ágya fölé az adventi zsákokskákat: négyszer huszonnégy kis zsákot, amelyeket még édesanyám varrt. Ezekbe apró játékok, édes-ségek kerülnek.

Igyekszünk tenni annak érdekében, hogy a karácsony ne csak a 24-e délutánjáról, a gyertyagyújtásról és az ajándékbontrásról szóljon, hanem több héten keresztül készüljünk rá. Abban hiszünk, reménykedünk, hogy ez talán meghozza a lelki ráhangolódást, lecsillapodást, nyugalmat.

Ajándékvásárlásnál persze az ember próbára tétetik: mennyire

FOTÓ: KALMÁR LÁDÓ

ismeri saját szeretteit? Kisgyerekeknek aránylag könnyű ajándékot venni, mert az ő életükben vannak új szakaszok – amikor már legözik, amikor kézbe veszi az első könyvet, vagy amikor elkezdi sportolni –, s ezekhez nem nehéz tárgyakat választani. De házastárs, szülők, testvérek esetében nem egyszerű rájönni, mi az, amire tényleg vágyik.

Ritkán lehetünk biztosak abban, hogy jó ajándékot választottunk. Én éppen tavaly éreztem így: a bátyám évekként ezelőtt abbahagyta a festést, és az volt az ajándéka, hogy idén szeptemberre kibéreltünk neki egy kiállítótermet, azzal a „nyomasztó

felszólítással”, hogy a következő kilenc hónapban festenie kell, különben nem lesz mit bemutatnia. Ez volt talán mind közül a legsikerültebb karácsonyi ajándékom, hiszen láttam, éreztem, hogy a bátyámnak valaha a festést volt az élete, ettől azonban elterelte az idő, a pénzkeresés nyúga.

Legtöbbször arra kell rájőnnünk, hogy nem figyelünk eléggé a másikra, nem veszünk részt az életében. Ezért szerencsétlen, megalázó, ha pénzt adunk a másiknak, hogy „vegyen belőle valamit”. Hiszen az ajándék a figyelemről, gondoskodásról, empátiáról szól, és nem arról, hogy

a tisztelet köteles adóját lerójuk-e. Egy ajándék fájdalmat okoz, ha az ajándékozó figyelmetlenségét árulja el.

Ajándékot kapni is nehéz. Aki csak annyit mond, hogy „nem kellett volna”, vagy „hová tegyem?”, megbántja az ajándékozót – legalább akkora felelősség tehát jól elfogadni az ajándékot, mint kiválasztani azt. Hiszen nem azért adjuk, hogy megkönynyítsük a polcon való elpakolás problémáját, hanem mert szeretnénk megmutatni a kötődésünket. Ha valaki nem figyel erre, ugyanazt a hibát követi el, amit a borítékadományozó a másik oldalról.

A karácsony kockázatos. Jó esetben hoz egy „minden megvan” érzést, azt, hogy helyén vannak a dolgok, és én is a helyemen vagyok a világban. De kiderülhet az is, hogy mindez nincs így. Az emberek karácsonykor azt szeretnék, hogy minden tökéletesen működjön, az abrosz kivásalt, a pohár fényes, a sült ropogós legyen. Mindezek fontosak, de nem a legfontosabbak a világon – ha netán mégsem alakul minden jól, az sem tragédia. Mégis, gyakran megesik, hogy a lényegtelen dolgok tolatodnak előre, és például a pohár tisztára törlése kedvéért vérig sértjük szerettünket.

A karácsony előhozza azt, ami az emberek kapcsolatában van – még akkor is, ha a felszínen jól sikerült az ünnep, de valójában kiüri, nincs már benne eleven emberi érzés. A karácsony alkalmat ad és rá is kényszerít arra,

hogy szembenézzünk önmagunkkal, szeretteinkhez fűződő kapcsolatainkkal, ami nem mindig kellemes. Am még ha kényelmetlen is ez az érzés, jobb vele szembesülni: kellenek a tisztázó pillanatok, hogy esélyt kapjunk kapcsolataink helyrehozatalára. Jó, ha a felismert gondokon tudunk javítani, előfordulhat ugyanakkor az is, hogy ezek a lezártág, a végérvényesség ítéletét hordozzák valakiben.

Polgármesterként tavaly és idén is kezdeményeztem, hogy a lakóközösségek, valamint az iskolai, intézményi, illetve egyházi közösségek együtt építsenek betlehemeiket. Nemcsak amiatt, hogy az ünnep előtt közösen tegyük szebbé, otthonosabbá utcáinkat, tereinket, hanem hogy megerősítsük az itt élők közti kapcsolatot. A közösen készített betlehemek így elsősorban az együvé tartozás szimbólumai.

Hiszem, hogy a szabadon vállalt közös cselekvést támogatni kell, hiszen ebben a kerületben sok tehetséges, szorgalmas, nemegyszer jómódú ember él, s mérhetetlen energiák szunynyadnak bennük, a sokszorosát tudnák segíteni egymásnak, mint amit egyébként az önkormányzat szűkös költségvetéséből, adófillérjeiből képes adni. Ha az emberekben meglévő segítőkészséget, tudást felszínre hozzuk, akkor sokkal több energiát tudunk megmozgítani, mintha a polgármesteri hivatal csak saját maga akarná megoldani a problémákat.

FOTÓ: RÉVÁRI RÁZSA

Rocsis István: „Fel nagy öröme!”

„Papként arra törekszem, hogy mindenki érezze át a karácsony varázslatát, az élet misztériumát” – vallja az immár tíz esztendeje, 2000. augusztus 1-je óta az Istenhegyi Szent László plébániát vezető lelkész. Rocsis atya 1994 októbertől 2007-ig tábori esperesként szolgált a Magyar Honvédségnél, és ehhez az időszakhoz is sok emlékezetes karácsonya fűződik.

A keresztény ember és a pap számára karácsony lényege Jézus közénk születése. „Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött fiát adta oda érte.” A karácsonyban nekem ezért a legfontosabb, ez az ajándékozó szeretet, ami elsősorban nem konkrét javakban mutatkozik meg, hanem sokkal inkább az egymásra figyelésben, a segítségben, a megbocsátásban, az öröm és a mosoly továbbadásában. Bár egyházi emberként család nélkül élek, mégis, a karácsony számomra is közösségi ünnep. Együtt örülök a családokkal a megszületett Jézus Krisztusnak.

Ezt mi a templomban a betlehemes játékkal, az éjféli és az ünnepi szentmisével éljük át. De a plébánián is, mint egy nagy családban szokás, karácsony ünnepén a közösség a plébánost egy koccintás keretében köszönti. A papnak azonban a karácsony a munka ünnepe is egyben. Mi

ilyenkor dolgozunk a legtöbbet, ami nagy öröm, hiszen azért választottam ezt a hivatást, mert életemet az emberek szolgálatainak akartam szentelni.

Ezt a szolgálatot testesíti meg az adventi készülődés, ami mindnyájunk számára lelki teltekezés. Arra törekszünk, hogy az ünnepek alatt a hívó ember ne a külsőségekben, hanem lelkében igaz szeretettel és mosollyal tudjon mások felé fordulni. Hatvan évet éltem meg, s bár mindegyik karácsony kedves a szívemnek, a legszebbek talán mégis gyermekkorom hajnali róraté miséi, amelyekre legtöbbször a nagy, szűztiszta hóban indultunk el. A Nógrád megyei Endrefalván, ahol mindez történt, abban az időben olyan sötét volt, hogy mindenki lámpást vitt magával, az apró fények pedig egyre sokasodtak az úton, ahogyan közeledtünk a templomhoz.

Mi, gyerekek, ministránsként versenyeztünk egymás között, hogy ki az, aki a legtöbbszor kelt fel kora hajnalban, hogy a nagy hidegek ellenére ott legyen időben a templomban. Nem az ajándék a legfontosabb, de azért boldogok voltunk, ha a kis Jézus ünnepén a ministránsok is kaptak valamilyen apróságot a plébános úrtól szorgalmas szolgálataukért cserébe.

Másik gyermekkori élményem a népi betlehemi játékokhoz fűződik. Házról házra jártunk, hogy a karácsonyt megelőző héten pár szem dióért, mogyoróért,

Nagyvarasdó, Budapest-Rákospalota, a szülőfalumhoz közeli Ludányhalásiban és itt, az Istenhegyi Szent László plébániatemplomban is.

Örök élmények a hajnali szentmisék, amikor együtt készülünk a karácsony eljövételére. Csodálatos érzés, ha a farszto adventi időszak után az éjféli misén felcsendül a népi ének a templomban: „Fel nagy öröme, ma született, aki után a föld epegett.”

Ami nekem a karácsonyokban még rendkívüli, az a lakatanyákban végzett lelkipásztori szolgálathoz kötődik. Amíg létezett sorállományú katonaság, szentesten egyik laktanyából a másikba mentem megtartani az „éjféli” szentmisét. Elvittem Jézus Krisztus születésének örömét a fogházba is, ahol mindig betlehemes játékkal vártak a katonák. Számomra ez jelenti a karácsony csodáját: hogy ugyanolyan értékes a fogházban, az eldugott kis nógrádi faluban, mint itt, Budapest legmagasabban fekvő templomában, a Hegyvidék tetején. Papként arra törekszem, hogy mindenki érezze át ezt a varázslatot, az élet misztériumát. Ebben a hitben kívánok mindenkinek örömmel teli, szép és mosolygós karácsonyt, valamint Istentől megáldott boldog új esztendő!

Szőnyi Erzsébet: „Szenteste természetesen zenéltünk”

A Magyar Kodály Társulat elnökeként Szőnyi Erzsébet számára a karácsonyi „ráhangolódás” csúcspontja egykori mestere születésnapja. A Kossuth-díjas, Kiváló művész, zeneszerző, karvezető, nyugalmazott egyetemi tanár a születésétől a Hegyvidék lakója, ma már díszpolgára, és természetesen több ünnepi emléke is kötődik valamilyen módon a zenéhez.

Gyedüli kislányságnak sem kéneztettek el, a kezdetektől „keményen” befogtak az előkészületekbe. Szüleim Bécsből hoztak egy muzsikáló karácsonyfátartót, amelybe ha beleillesztették a fenyőfát, körbeforgott és karácsonyi dallamokat játszott. Élénken él az emlékeimben, ahogy a lassan forgó fa gyertyáit a zenekísérettel egyenként meggyújtjuk. Talán hihetetlennek hangzik, de ugyanez a közel százéves tartó most az unokáimat kívülről élve éppen abban a házban, ahol én töltöttem a gyermekkorom...

Egyszer, talán négyéves lehettem, egy kiskutyát után vágyakoztam. Sohasem felejtmem el a pillanatot, amikor szenteste kinyílt a nagyszoba ajtaja, és

felém rohant a világ legaranyosabb kölyökkutyája, egy hófehér spitz. Milyen kedves és játékos volt! Igazi családtaggá vált. Az állatszeretet a vérünkben van, az unokáim két kutyát és két macskát tartanak.

Szenteste természetesen zenéltünk, és ez a szokás fennmaradt a saját családomban is. Én a zongoránál ültem, a férjem remekül hegedült, az egyik fiam fuvolán játszott, a másik dobolt. Karácsonyi énekeket adtunk elő, közvetlenül azután, hogy a fa alatti muzsikáló doboz befejezte a „műsorát”. Meghitt, szent pillanatok voltak, hiszen magunknak, magunkért játszottunk. Később elmondunk egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet, majd a férjem fel-

olvasott egy aktuális részletet a Szentírásból. Ezt a szerepet idővel a fiaim vették át. Csak ezek után nyithattuk ki az ajándék dobozokat.

Szüleim érdekes tradíciót örökölték, amit, úgy emlékszem, az apám honosított meg: a szentestei vacsora fűszeres borleves és mákos tészta volt! Apámnak az előző volt a kedvence, én az utóbbit imádtam. Házasságom első éveiben együtt laktunk a szüleimmel, jöttek a gyerekek, a szokás lassan átalakult, a karácsonyi asztalon megjelent a hal is. Másnap aztán jöhetett a ropogósra sült, dióval etetett pulyka, a keresztanyám jóvoltából.

Ez a nap szolgált arra, hogy összejöjjen a nagy család, ott volt mindenki, akikkel rokoni szálak fűztek össze bennünket – a nagyszülők, bácsiak és nénikék, valamint az unokatestvérek. Igazi, meleg, szívélyes hangulatú idők voltak ezek. Később, amikor a szakmám révén sokat utaztam, a karácsony volt a nagy alkalom, hogy elővegyem a diavetítőt, és megmutassam a rokonoknak, merre jártam a világban. Szorgalmasan készültem ezekre a vetíté-

sekre, s mivel az általam bekalandozott amerikai, japán, ausztrál és egyéb tájak akkoriban még egzotikusnak számítottak itthon, úgy gondolom, sikerült színes és érdekes bemutatókat tartanom.

Idővel persze az én nyakamba hullott az ünnepnapok szervezése és irányítása. Édes teher volt, de sohasem felejtmem az az kezdeti dorkot, ami eltörtött, hogy megfeleljek mindkét oldalnak, a szüleimnek és a saját családomnak is. Anyám sokáig megtartotta jó szokását, miként a konyhából időnként a szobába kukkantva ránk szól, hogy „azt a dísztegyétek magasabbra, ezt a tálalpedig az asztal másik végére”.

A zenével kapcsolatos karácsonyi emlékeim közül az egyik egy bölcsődal, amelyet akkor írtam, amikor a Szilágyi Erzsébet Leánygimnáziumban tanítottam, pályafutásom kezdetén. Az iskola diákjai adtak elő nagy sikerrel egy betlehemi darabot. A másik egy dátum, december 16., Kodály Zoltán születésnapja. Mesterem volt a Zeneakadémián, egy tanévén át az a megtiszteltetés ért, hogy őt helyettesíthettem a katedrán. Az 1978-ban megalakult Magyar Kodály Társaság minden évben megünnepli ezt a napot, és úgy érzem, számomra ez jelenti az adventi időszak csúcspontját.

Fonti Krisztina: „Fontosak a tradicionális értékek”

„Az emberek érzékelik a modern élet ürességét, és ezt kívánják megtölteni tartalommal. A karácsony időszaka mindennél jobb alkalom e hiány pótlására” – vallja a magyar-olasz szakos tanár, közgazdász. A Hegyvidék kultúráért és közoktatásért, valamint az egyházi kapcsolatokért felelős alpolgármestere fontosnak érzi, hogy minden oktatási és kulturális intézmény fokozottan ügyeljen saját hagyományai megtartására.

tőt, majd hármat, s ekkor végre kinyithattuk a nappali ajtaját. A karácsonyfa alatt elmondunk egy imát, énekelünk, és végre sor került az ajándékokra. Miközben bontogattuk a csomagokat, karácsonyi korások szólaltak – felejtethetetlen percek... Az illatok, a fényjátékok, a hangok...

Emlékszem, sokáig álmodoztam arról, milyen jó lenne a babáimnak egy szép babaágy. Soha nem felejtmem a pillanatot, amikor megpillantottam a fa alatt... A mai napig hasonlóképpen ünnepelek, bár „modernizáltam” az előkészületeket. Nálunk a karácsonyfát csupaszon hozták az anyagok, és egészen kis koruktól a gyerekekkel közösen díszítettük fel. Így van ez most is. Ezek az együtt töltött órák a legkedvesebbek a szenteste érkezése előtt. Délután elmegyünk megnézni a pástorjátékot, ahogy mi is tettük annak idején nagyszüleinkkel. Bár a gyerekeim már nagyok, mégis megmaradt az a szokás, hogy este a gyerekszobában várakoznak a harmadik csilingelésre.

Szenteste halat eszünk, különböző formában, mint valamilyen a szülői házból. Igyekezzük evröl évré új receptet találni, a vacsorát közösen főzzük a férjemmel. Később mindannyian elmegyünk az éjfélre misére a Táltos utcai Szent Kereszt-templomba.

Az idei karácsony újdonsága, hogy alpolgármesterként nem csupán saját családom hagyományainak ápolására kell gondolnom, hanem fontosnak tartom, hogy minden oktatási és kulturális intézmény fokozottan ügyeljen saját hagyományai megtartására. A tradicionális értékek fontosak, jelenlétük biztonságérzetet ad, ekképpen táplálja a közösségi erőt és annak magát, a családot. Bár lehet, hogy az adventi időszak vallási tartalma sokak számára némileg megkopott, de mindenki számára fontos az ünnep szeretethagyományai, s ezáltal a családi kötelékek megerősítése.

Dévény Anna: „Mindennap karácsony van!”

Január 1-jén kezdődik, és egész évben tart a karácsony az immár Prima Prímissima díjas gyógytornász életében. A mozgássérülések területén speciális gimnasztikai módszerével kimagasló eredményeket felmutató Dévény Anna fél évszázada gyógyít és tanít, jelenleg a róla elnevezett, Moszkva téri székhelyű alapítvány vezetője. Mint mondja, számára a babákkal való foglalkozás igazi ajándék.

Az én karácsonyom január 1-jén kezdődik és december 31-ig tart. Azért ünnep számomra minden nap, mert a sors kegye folytán rálehettem a születési sérült csecsemők és a baleseti sérültek mozgásának valódi gyógyítására. Külön gyönyörűség a csecsemőkkel való foglalkozás, mert – ahogy mondani szoktam

– szerelmes vagyok a babákba. Csodálatos világuk van, és óriási ajándék, hogy normál mozgásra és életre képessé tudunk segíteni 100-ból 80-at.

Karácsonyi ajándéknak tekintem azt is, hogy a tizenhatodik „szezonomat” töltöm az Operaház Balettgyűjtésénél, ahol speciális testképző tréninget tartok a táncművészeknek. Ajándék, hogy szinte „hazamegyek” ebbe a „szentélybe”. Gyerekkorom óta rajongok a művészetért és a művészekért, de arra, hogy a primabalerina Volf Katalin egyszer a „lányom” lesz, álomban sem gondoltam. Karácsonyi ajándék, hogy ez a színpadi tünemény, két súlyos térdműtét után, egyre magasabbra ívelő pályát futott be. Ehhez természetesen az ő tehetsége, akarat- és lelkiereje kellett, de izomzata rendszeres karbantartásával – ahogy ő mondja – megsegíttem a balettművészek kegyetlenül gyönyörű munkájá-

ban. Közben családdá kovácsolódtunk, anya-lány kapcsolatba kerültünk, lett egy fantasztikus táncos „vejem”, Kun Atila és egy

– most 8 éves – unokám, Kun Áron, aki nemes egyszerűséggel csak Pamónak szólít.

Nagy „karácsonyi ajándékaim” közé sorolom csodálatos másik tárgyát, Takács Klára operaénekest. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy ez a legnagyobbak közül való művész a bizalmába fogadott és segítségére lehetett fizikuma karbantartásában. Világjáró zongoraművésznünk, a nagyszerű Várjon Dénes és felesége, a szintén kiváló pianista, Simon Izabella szűk baráti körömhöz és kedvenc „karbantartandóimhoz” tartozik.

Várjon Dénes két turné között felhív, és megkérdi, hogy „Csinálsz nekem egy kis hátat?” Aztán csinálunk. Ragyogó szopóránunk, Sümegi Eszter nemrég súlyos színpadi balesetet szenvedett, amelyből szerencsésen felépült. Mozgékonyágának visszanyerésén folyamatosan dolgozunk. Javulása, munkájának megkönnyítése szintén a karácsonyi örömeim közé tartozik. És még sorolhatnám a sok „hétköznapi karácsonyt”.

A szentestét mindig kis családommal, Katiékcal töltöm az édesapám tervezte házban, a „Padlásban”, mert hogy ők ott laknak fölöttem. Jönnek az édes szülei, akik befogadtak, együtt vagyunk, mindannyian. Azok is, akik elmentek. A szüleim és az „Édesem”, akik ha nem is itt, de mindig velem vannak. Másnap elmegyek istentiszletre. Ürvacsorát veszek. Gyertyát gyújtok, és megköszönöm Odaföntre, hogy megélhetem azt a kegyelmet, hogy „szolgálni és sohasem fáradni bele. Ez a szeretet.”

Rovács Lajos: „Senki ne legyen egyedül”

A hegyvidéki alpolgármester szerint azzal, hogy az utolsó pillanatra hagyjuk a karácsonyi előkészületeket, értelmetlenül tesszük az ünnepet. Bár az ajándékvásárlás időként nála is 24-én délelőttre marad, azért otthon igyekszik megteremteni a karácsony előtti várakozás hangulatát: a kislányával együtt készít adventi koszorút, betlehemi jászlat és fadíszekeket.

hogy csak 24-én délelőtt sikerült ajándékot vásárolni. Arra azonban próbálok figyelni, hogy kislányomnak, Aisának legyen lehetősége átérezni az ünnepi készülődés szépségét, ezért együtt formáztunk mézeskalácsot, barkácsolunk betlehemet, készítünk adventi koszorút és fenyőfadíszekeket, esténként pedig együtt olvasunk karácsonyi történeteket.

Gyerekkoromban Nagykátán elsősorban a hittanórákon, bet-

A karácsony szép, díszes kellékei egyre jobban körülvesszük bennünket, ennek ellenére az ünnepre való lelki felkészülés sokunk életéből kifarad. Pontosabban az utolsó pillanatra hagyjuk, és csak „túléljük”, letudjuk a karácsonyt – olyan ez, mint amikor a futóverseny végén holtfáradtan a célba esünk.

Úgy érzem, akkor tudnánk mindannyian nyugodtan ünnepelni, ha önmagunktól jobban megkövetelnénk a ráhangolódást, illetve ezt másoknál is tiszteletben tartanánk. Azt persze a mai világban nem lehet megtenni, hogy az esztendő utolsó hónapját „elünnepelgessük”, de szánhatnánk egy kicsivel több időt szereteteinkre, hiszen a karácsony róluk szól. Az év végéhez közeledve általában még sok hétköznapi ügyünket szeretnénk elintézni, ez azonban legtöbbször nem sikerül, ugyanakkor az ünnepet is elrontjuk vele. Fontossági sorrendet kellene felállítani az életünkben.

Sajnos, én sem mindig mutattam jó példát, előfordult már,

lehermi játékokon ismertem meg a karácsonyi hagyományokat, az óvodai, iskolai foglalkozásokon élhettem át a közös készülődés élményét. Ezért tartom ma fontosnak azt, hogy itt, a Hegyvidéken a gyerekeknek-felnőtteknek kialakítsuk azokat a közösségi programokat – ilyen a betlehemépítés, a karácsonyi rajzpályázat és az adventi vásár műsorfolyama is –, amelyek lehetőséget biztosítanak az ünnepi felkészülésre.

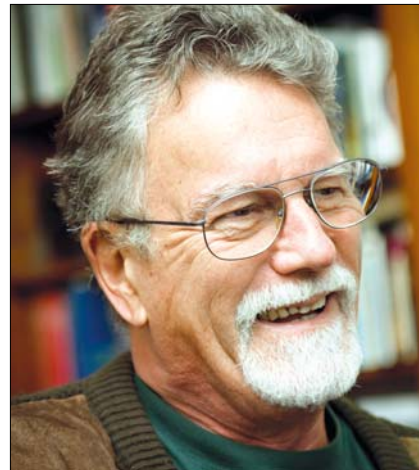
E programok nemcsak a hagyományok ápolása, hanem az együttléti megteremtése miatt is hiánypótlók, hiszen karácsony táján nyomaszto igazán a magány. Ezt egyébként már a hat éves kislányom is érzi, aki azzal a megható, de sajnos nehezen kivetelhető ötlettel állt elő a napokban, hogy karácsonykor találkozzanak az ország legkülönbözőbb részein élő nagymamák és nagypapák, nagybácsik és nagy nénik, valamint az unokatestvérek, így senki nem lesz egyedül.

Kíváncsi vagyok mindenkinre, hogy szerető közösségben élhesse meg a karácsony szentségét!

Jankovics Marcell: „A fény ünnepe is”

A karácsony a folytonosságot, a folytonosság a békességet, a békesség a szeretetet jelenti Jankovics Marcell számára. A Kossuth-díjas, Erdemes művész, animációs-film-rendező, a Moholy Nagy Művészeti Egyetem egykori tanára, az NKA jelenlegi elnöke, a Hegyvidék díszpolgára gyermekora óta maga díszíti fel a fát, és nagyon büszke a saját készítésű ünnepi pulykájára.

életem első sakkjászmatját – sejt-hető eredménnyel... Apám katolikus volt, anyám és nővérem evangélikus. Apai vitt el a misére, és amikor a prédikáció után mindenki letérdelt, mi is követtük a többieket.

A karácsony ma már elsősorban a gyerekek ünnepe, de az volt nekem is, amíg apámat le nem tartóztatták. Nálunk ő volt az „angyal”. Kedves és szép emléke számomra. Az 1941–45 közötti karácsonyokról nincs emlékem. Az 1946–49-es esztendőik karácsonyai az emlékeimben egyetlen ünnepi hangulatélménnyé állnak össze. Közülük csak egy év „ugrik be” tisztán, amikor apámnak nem sikerült mennyezetig érő fenyőfát vásárolnia, ezért kettőt hozott haza, egy nagyobbat a nővéremnek és egy kisebbet nekem. Az ajándékok is a fák szerint voltak elosztva. Sakkot és futball-labdát kaptam, meg a Robinson Crusoe könyvet. Másnap, az unokasógórommal játszottam

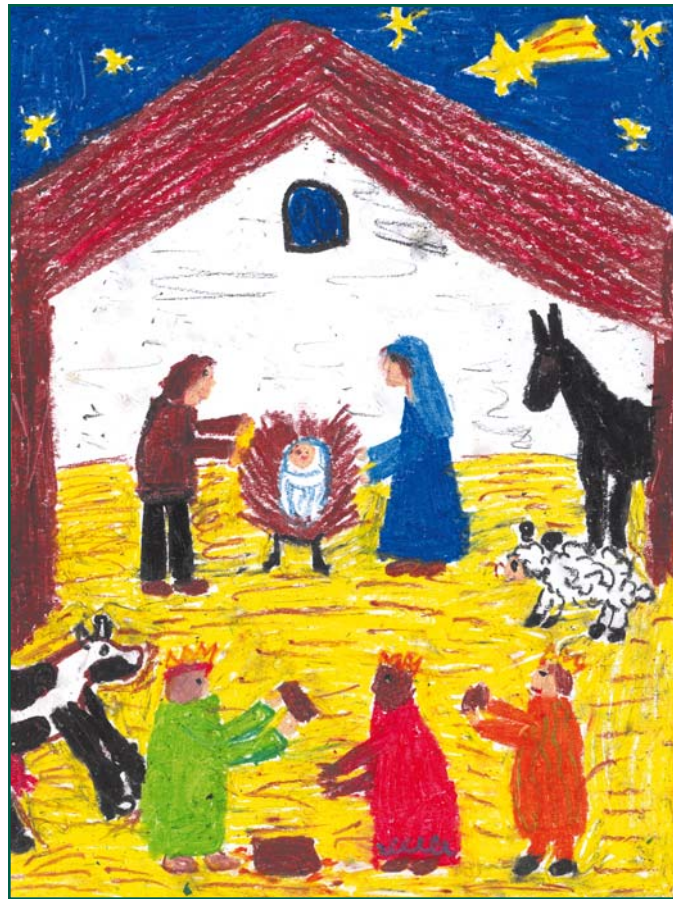
Az ünnep valójában a Mikulás napjától indult, az advent heiteivel egybefonódva. Soha nem feledek el, amikor életemben először megpillantottam magát a Mikulást, a Vérmező túlsó oldalán. Minden úgy történt, ahogy a könyvekben volt megírva – a piros köpeny a fehér prémszegélyvel, a hasonló stílusú szipka, a vállán átvetve a karácsonyfa. Akkoriban nem voltak még Miku-

lás-reklámok, vásárlóközpontok, így nekem, az öt-hat éves kisfiúnak ő volt az „igazi” Mikulás.

A karácsony közeledtének megvolt a koreográfiája. December elején misztikus dolgok kezdtek történni. Fenyőágcskákat dugott valaki a képek mögé, az ágyamban angyalhaját találtam. Összenéztünk a nővéremmel: „Az angyalokak jártak erre!”

Egy napon zárva találtuk a társalgó, régiesen szólva az „úri” szoba ajtaját, így csak a nagymama hálóján keresztül juthattunk ki a hallba. Mi történik? „Az angyalok tevékenykednek oda-bent” – jött a felnőttek válasza. Karácsonyeste a cselédszobába tusz-

voltak bennünket. Apám később belábujhegyezett, és titokzatos arccal odasúgta nekünk, hogy léteket hallott a bejárati ajtó felől. Azon a bizonyos kerülő úton a gyerekszobában gyülekezünk anyámmal, a nagyszülőkkel és a vendégekkel. Hallottuk a kisharang hangját, kinyíltak a szárnyas ajtók, és csodálatos ragyogás töltötte be az előteret. Az én feladatomból volt, hogy leterdeljek a fa előtt, és hangosan elmondjam a Miatyánkot. Apám magyar–lengyel zászlódszobe, piros-fehér-zöldbe öltöztette a fát, mivel megtartottuk mindkét nemzet tradícióját. Kibombázott, velünk lakó nagymamám készítette a szalancukrot, Api kis kosárcákban datolyát függesztett

Dr. Sepp Csaba: „Mind együtt leszünk!”

A többszörösen kitüntetett, legutóbb Batthyány-Strattmann-díjjal elismert gyermekorvos az I. és a XII. kerület szakfelügyelő főorvosa. Régebben a karácsony ünneplése náluk sokszor eltért a legtöbb család szokásaitól, leginkább amiatt, mert ő nagyon sokszor dolgozott szenteste. Ma már azonban együtt ünnepel az egész család.

Az orvosi ügyletekben nincs különbség a hétköznapi és az ünnepek között, a beteg gyerekeknek mindig szükségük van a gondoskodásra, az orvosi felügyeletre, hiszen a betegség nem ismer ünnepet. Ezért a gyerekeim úgy nőttek fel, hogy édesapjuk a legtöbbször csak későn ért haza. Közveti, házi gyermekorvosként, ha beteghez hívtak, a legtöbbször azt láttam, hogy már mindenütt megjött a Jézuska, és ilyenkor mindig arra gondoltam: milyen jó lenne már a saját családdal lenni!

A karácsony természetesen soha nem maradt el, csak közösen igazodtunk az időbeosztásomhoz. A gyerekeim mindig is nagyon készültek rá, kis versekkel, rajzokkal és zenével, hogy emeljék az ünnep magasztosságát. A családom megvárta, hogy este, ha későn is, hazajérek. Ekkor a gyerekek elszávták az édesanyjuk segítségével megtanult kis költeményeiket, zenélték, megmutatták a raj-

zokat, és együtt, közösen köszöntöttük a kis Jézus megszületését.

Pályám során perze találkoztam olyan családdal is, amelyiknek kellemetlenül vált az ünnep. Ilyen volt, amikor egy megégett kisfiúhoz kellett kimenem. Történt ugyanis, hogy a család egy terítővel letakart zongorára állította fel a karácsonyfát, és amikor a gyertyákat meggyújtották rajta, a látványtól lenyűgözött kisgyerek egy óvatlan mozdulattal magára rántotta az egészet. Szegényke, kellemetlen égési sérüléseket szenvedett. Ez már sok évvel ezelőtt történt, szívből remélem, hogy azóta ő és szülei

is elfelejtették ezt a rossz emlékü közzétételét, és a karácsony ismét a magasztos ünnep ideje számukra is.

Ma már nincsenek ügyletek, amik távol tartanának a családomtól. Ezért mi, nagyszülők, a gyerekeink és a hat – azaz az úton lévővel együtt rövidesen már hét – unokánk mind együtt leszünk szenteste.

Monspart Sarolta: „A közös ünnep öröme még ma is a régi”

A tájfutó-világbajnokot, tizen-négyszeres magyar bajnokot mindig sokan vették körül otthon, náluk a karácsony a mai napig igazi családi ünnep. Monspart Sarolta volt az első nő Európában, aki három órán belül futotta le a maratoni távot. Ma nőket buzdít arra, hogy egészségesen éljenek, mozogjanak. Az egészség egy régi karácsonyi történetében is főszerepet játszott...

rácsóny előtt került édesanyám kórházba, az állapota végesen romlott, már papot is hívtak hozzá, és az utolsó kenetet is megkapta – bár ő azt mondta a papnak, ha a Jóisten mégis megsegíti, hálából lesz még egy testvérünk. Rövidesen javult az állapota, és az ünnepekre már haza is jöhetett a kórházból. Soha nem felejttem el, hogy a rokonság és szüleinél barátai micso-

A most visszagondolok a gyerekkoromra, az a karácsony jut eszembe, amely előtt édesanyám hírtelen nagyon beteg lett. Ez az ötvenes évek elején történt, nagy szegénységben éltünk, és bár gyerekként nem szívesen,

de megszoktuk, hogy az ajándékot otthon leginkább a szeretet pótolja – amit egy kisgyerekkel nem könnyű elfogadtatni, főleg ha azt látja, némely osztálytársa mennyi mindent kaphat.

Egy ilyen, szintén szegény ka-

hogy a tragikusnak induló karácsonyunkat szépé varázsolják: rengeteg ajándékot összehordtak nekünk, akkor kaptuk meg az első mackóruhánkat, esőkabátunkat is. Mi, gyerekek, nagyon boldogok voltunk, fel sem fogtuk az értelmet

annak, mi is az utolsó kenet, és hogy akár el is vesztettük volna az édesanyánkat, csak örültünk a sok szép holminak – s egy évvel később a kisöcsénknek.

Ma már a szüleinél sajnos nincsenek velünk, gyerekkorunk a távoli múltba vész, de a közös ünnepek öröme még ma is a régi. Nekem, a legidősebb testvéremnek, kötelességem, hogy összehívjam, egybefogjam a családot. Karácsony másnapján szoktunk összegyűlni – a négy Monspart testvér, az összesen tíz gyerekünk és a négy, jobban mondva négy és kétszer fél, jövőre már hat unoka. Nem csapunk lakomát, addigra úgyis mindenki eltelik az előző napok finomságaival. Nem az evésért vagy az ajándékozásért gyűlünk össze, hanem azért, hogy együtt legyünk, s örüljünk egymásnak és a legkisebbeknek.

Fehér Anna: „Tovább kell adni a szeretet!”

Évtizedek óta a látássérültek felkarolásáért küzd a svábhegyi Vakok Batthyány László Gyermekotthon Római Katolikus Óvodája, Iskolája igazgatója. Az Erzsébet apácák között szolgáló Anna nővér boldog, hogy a karácsonyi ünneplésnek régi, kedves hagyománya van az általa vezetett intézményben.

nevelők pedig személyes ajándékokkal készülünk számukra: előre kipuhatójuk, melyikük minnek örülne. Amikor elérkezik a szenteste, mind ünneplőbe öltöznek, előadják a begyakorolt misztériumjátékot, idézeteket olvasunk fel a Szentírásból, és karácsonyi énekeket énekelünk. Utána közösen megvacsorázunk

– a gyerekek mindig rántott halat, rizst vagy krumplit és tartármártást szoktak kérni, mi pedig ilyenkor mindenben követjük az ő igényeiket; ez általában az egész téli szünetre igaz, éppúgy, mint azoknak a gyerekeknek az életében, akik olyan szerencsések, hogy szüleikkel, családjukban ünnepelhetnek. A vacsora után

ismét egy karácsonyi ének következik, majd a gyerekek megkapják az ajándékaikat, és játszunk velünk – jó sokáig, ameddig bírják, hiszen szenteste nincs kötelező villanyoltás.

Karácsony délelőttjén elmegyünk a Szent László-plébánia miséjére, ezt követi az otthonban az ünnepi ebéd – a gyerekek természetesen általában a szokásos kedvenceket, rántott húst, gombás szeletet vagy sült csirkét szoktak kérni. Sokat játszunk délután is, CD-ről egész nap karácsonyi dalokat és zenét hallgatunk, és egyáltalán, az egész ünnep ebben az emelkedettebb hangulatban telik.

Karácsonyról szólva fontos elmondani: a gyerekeknek is meg kell éreznük és tanulniuk, hogy a közös együttélés, az ajándékozás onnan ered, hogy Isten megajándékozott bennünket a fiával, az ő szeretete kiáradt ránk, és nekünk az a küldetésünk, hogy ezt a szeretetet továbbadjuk.

Váci János: „Szeretteink nélkül nincs boldog karácsony”

Sokszor az egyedüllett döbbeneti rá az embert, milyen sokat jelentenek számára a szerettei – mondja Váci János, aki családjával a szentestét mindig a szülei házában tölti. A hegyvidéki alpolgármester szívesen emlékszik vissza a gyermekkorában kapott szép ajándékokra, azt azonban szülőként megtanulta: csak szívvel szabad adni, a kötelességyszerű vásárlás kiöli a karácsonyból annak lényegét, a szeretetet.

Gyermekkori karácsonyaimat mindig áthatotta a készülődés izgalmja. A legjobban azt szerettem, amikor édesapám – Váci László festő- és szobrászművész – otthon betlehemet készített. A festett kerámiafigurákkal díszített jászol minden alkalommal csodálattal töltött el, sőt, családi ismerőseinket, barátainkat is ámulatba ejtették ezek a gyönyörű alkotások, így hát apám nekik is épített betlehemeket.

Gyerekként talán egy ajándék volt különösen kedves számomra: nagypám, a labdarúgó szövetségi kapitányként szinte a világ minden tájára eljutó Baróti Lajos egyszer egy játék kalózhajót hozott nekem külföldről, pont olyat, amire nagyon régóta vágytam.

lomma számára kedves kisfiút annak ellenére megjutalmazta, hogy előtte a szülők arra kérték, dorgálja meg egy kicsit.

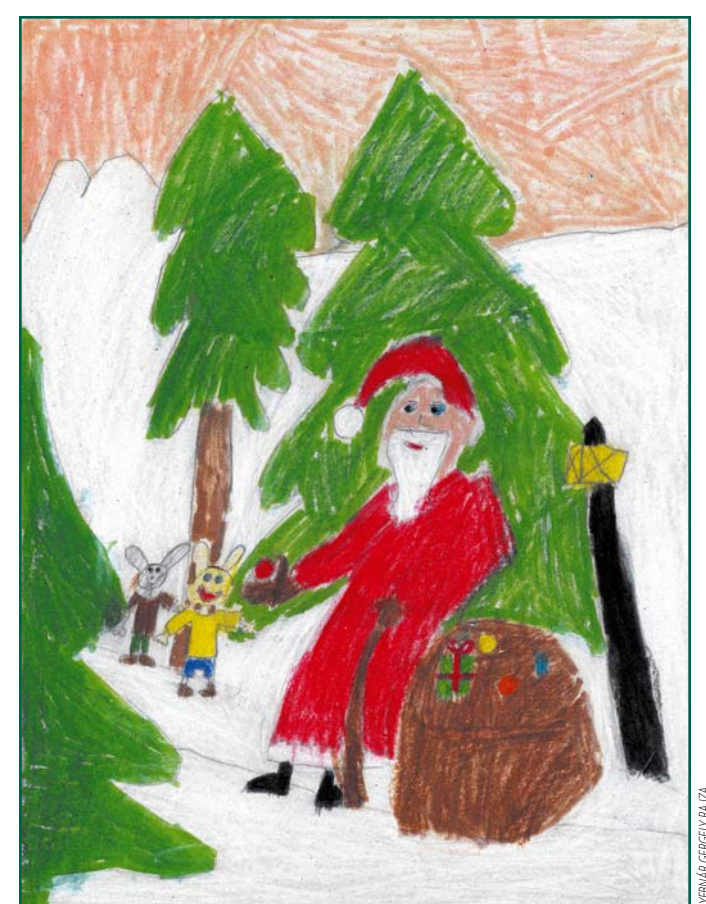
A karácsonyi készülődés mindig közösségi programmá formálódott a házban. Kutas László felesége, Hoffmann Henriette festőművész általában már másfél hónappal karácsony előtt elkezdte készíteni fájuk díszítését. Heteken át tartó munkája eredményeképpen minden évben egy műremek született. Nagyon sokan csodájára jártak a karácsonyfának, főképp a környékbeli gyerekek, akiket ámulatba ejtett a festmény szépségű kompozíció. Ez ma is így van, idén is valami új, valami gyönyörű készül, a köz öröme.

Mostanában egyik fiamnál, a szobrászművész Taubert Lászlónál töltjük a szentestét, aki feleségével, Sipos Barbara festőművésszel közösen – Henriette-hez hasonlóan – ragyogó karácsonyi hangulatot teremt az otthonukban. Az együttlélt igazi varázsát persze az unokák adják, a gyerekek azok, akik meleggé teszik az ünnepeket. Az unokáim társaságában úgy érzem, mellettem minden nap karácsony lehet.

egy angol barátom meghívására átrepülhettem Londonba, hiszen szinte egy kőhajtásnyira voltam az otthonomtól és tudtam, hogy néhány nap múlva újra együtt leszek a családommal karácsony-

kor. Egyébként a karácsonyt várni számomra talán nagyobb öröm, mint maga az ünnep. Ha jól emlékszem a francia filozófus, Lacan mondta egyszer, hogy az ember akkor igazán boldog, amikor a jövőbeli boldogságról fantáziál.

Amióta megszületett kislányom, Kamilla, próbálok neki visszaadni azokat a bensőséges pillanatokat, amelyekben gyerekként részem lehetett a közös adventi készülődés időszakában. A régi szentesték hangulatát is átérzheti leányom, a 24-e estét ugyanis minden évben a születémmel töltjük így ő is a nagyszüleitől ismerheti meg az ünnepi hagyományokat.

Polgár Ildikó: „Szaloncukorfőzés a mama irányításával”

Polgár Ildikó keramikumművész negyven éve él a Mártonhegyen testnevelő és irodalomtánár férjével, Taubert Istvánnal. Az újító hajlamú alkotó, aki az utóbbi időben az általa kidolgozott fotókerámiatechnikával vívott ki komoly szakmai elismeréseket, a gyerekekkel együtt töltött karácsonyokat tartja a legemlékezetesebbeknek.

Szegények voltak a gyerekkori karácsonyaim, mint amilyen szegény volt maga az ország. Keresztmamám a háború utáni első karácsonyunkkor a békeidőkből ránk maradt, egykor rendkívül reprezentatív, színes ezüst- és aranypapírba csomagolt csokoládékkal díszítette fel a karácsonyfát, amiket azonban nem volt szabad kibontani. Mi persze a testvéremmel a finom édesség reményében ezt mégis megtettük, nagy családás ért bennünket: a régi, kiszáradt csoki lyukacos volt már a kukacoktól. Karácsony után undorral kidobáltuk az ősrégi csokoládékat, és a következő években már a nővéremmel készítettük papírokból az új

díszeket. Nagy élvezet volt ez a munka, akárcsak a szaloncukorfőzés, a mama irányításával zajlott. A szegénység ellenére tehát nem éreztük magunkat boldogtalanoknak, mert szeretetteljes légkör vett körül bennünket, ami ilyenkor feledtetten a nehézségeket.

Nem vetett fel minket a pénz akkor sem, amikor az első, majd második gyermekem megszületett – mégsem éreztem hiányát semminek sem, velük együtt teljeseleg volt az ünnepeink. Nem állítottunk nagy karácsonyfát, drága díszeket sem vásárol-

tunk, az ünnepi készülődés öröme azonban nekünk is megadatott: mézeskalácsot sütöttünk, fiaim pedig karácsonyi ajándékként rajzokat készítettek nekünk.

Negyven éve költöztünk a Mártonhegyi útra egy társasházba, ahol nagyon jó lakóközösség alakult ki – több művészcsoport lakott a házban, akikkel az ünnepek idején is sokat voltunk együtt. A gyerekek legjobban a házi Mikulást várták: készítették nekünk, Kutas László szobrászművész öltött magára piros gúnyát, minden évben végigjárt a családokat. Gyermekeim is nagyon várták, akkor is, amikor már tudták, nem az „igazi” látogat el hozzánk. Felső tagozatos iskolás korukban döntöttem úgy, hogy nem hívom át többé a Mikulást, mert azt hittem, nincs már szükségük rá. Amikor ezt elmondtam nekik, sírni kezdtek, annyira ragaszkodtak hozzá. Ezért egy kis késéssel, másnap reggel mégis megérkezett a gyerekek barátja. Később a nagyobbik fiam vette át a Mikulás szerepét, ő osztotta az édességsomagokat. De nem tudta teljesen átvenni a felnőtt szerepet, télapóként is megmaradt együtt érző gyermeknek, egyik alkal-

–, és nemsokára meghallottuk az anyagka csengetését. Amikor kicsit nagyobbak lettünk, ugyanígy történt minden, csak már a bátyámmal ketten indultunk sétálni.

Székely Bulcsú: „A két gyermekem ünnepe”

Az olimpiai aranyérmes vízilabdás otthonában a gyerekek, Botond és Bence az ünneplés középpontjai. A Groupama-Honvéd játékos, a Sportmax Hegyvidék egyik szakmai igazgatója számára két fia születése óta még emlékezetesebbek a karácsonyok.

A karácsony számomra – azon túl, hogy ilyenkor többet gondolunk a szeretteinkre, a tágabb családunkra is – mindig olyan időszak volt, amikor az edzések, a versenyek, a túlhajszolt hétköznapok után kaptam egy kis szünetet. Ilyenkor mindig lehetőségem nyílt végiggondolni mindazokat a dolgokat, amelyekre év közben nemigen volt idő.

De a karácsony természetesen elsősorban a gyerekkorom – és most már a gyermekeim – ünnepe. Amikor még mi voltunk kicsik a bátyámmal, minden évben ugyanolyan rituálé előzte meg a szentestét: amíg édesanyám feldíszítette a fát, édesapám elvitt bennünket sétálni. Mindig a Kiss János altábornagy utcában laktunk, így vagy a környéken csavarogtunk egyet, vagy felszálltunk a 112-es buszra, és bementünk a városba. Aztán amint haz értünk, mind bevonultunk a konyhába. Apám ilyenkor eltűnt – mintha a fürdőszobába menne

A legemlékezetesebbek azonban az elmúlt nyolc év karácsonyai, amikor megszületett Botond fiunk, négy évvel később pedig Bence. Azóta ők az ünnep főszereplői. Nem szoktunk elutazni, mindig itthon töltjük a karácsonyt, először szűk családi körben, négyen, utána a legközelebbi rokonokkal.

Mi is igyekszünk megteremteni gyermekeinknek a karácsonyi rituálét, ha nem is éppen úgy, mint a szüleim annak idején, de fontos, hogy számukra is maradjon, nagy élményt jelentsen. Nálunk az vált szokássá, hogy a szenteste előtti estén, vagyis 23-án korán lefektetjük őket, és amikor már mindketten alszanak, a feleségemmel együtt feldíszítjük a fenyőt, hogy másnap reggel, amikor a fiúk felébrednek, ott pompázzon a karácsonyfá.

ZÁRKIRÁLY®

II., Margit krt. 54. T.: 201-3928
 XI., Fehérvári út 24. T.: 466-5654
 H-P: 9-18 Sz: 9-14 www.zarkiraly.hu

-10% SZOMBAT!

ZÁR, KILINCS, LAKAT, VASALAT

+ SZOLGÁLTATÁSAINK:

- KULCSMÁSOLÁS: minden fajta
- ZÁRRENDSZEREK
- ZÁRBETÉTEK ÁTKÖDÖLÉSE
- HEVEDERZÁR-SZERELÉS
- ZÁR, ZÁRBETÉT, HEVEDERZÁRBETÉT CSERÉJE

15 éves

Aki a hirdetés bemutatja, TÖRZSVÁSÁRLÓI KÁRTYÁT kap! Érvényes 2011. 01. 16-ig

KUPON: 10 000 Ft feletti zárbetétekre, zárrakra 1500 Ft engedmény 2011. 01. 16-ig!

STEP INTO ENGLISH

ANGOL NYELVOKTATÁS 7-11 ÉVES GYEREKEKNEK

Az ISB nemzetközi és kéttannyelvű általános iskola alapozó nyelvtanfolyamot indít 2011 januárjában.

- felkészítés angol nyelvű és kéttannyelvű általános és gimnáziumi oktatásra
- anyanyelvi tanárok
- tanfolyamok kezdő szinttől
- nemzetközi iskolai háttér
- választható időpontok (hétfőtől – csütörtökig) heti 2 x 2 óra délutánonként
- választható helyszínek (XI. és XII. kerület)

Érdeklődés: stepintoenglish@isb.hu
 Telefon: 1 / 883 3601

www.isb.hu/stepintoenglish

Budai Látkép

A **HetiVálasz** havi melléklete

Keresse a **december 16-i** számban!

HetiVálasz

Az összefogás lapja
 Óbudától Nagytétényig,
 ...mert Buda csak egy van.

SZILVESZTERI ZENÉS-TÁNCOS MULATSÁG GÁLAVACSORÁVAL A RUBIN HOTEL BÁLTERMÉBEN

★★★★

ÜNNEPI GÁLAVACSORA
 ÉLŐZENÉVEL ÉS TÁNCAL, ÉJFÉLI MENÜ, LATIN TÁNCBEMUTATÓ, RULETT- ÉS PÓKERASZTAL

WWW.HOTELRUBIN.COM/SZILVESZTER-2010

A BELÉPŐJEGY ÁRA, MELY TARTALMAZZA A SZILVESZTERI GÁLAVACSORÁT: 18.000 FT/FŐ

RUBIN WELLNESS & CONFERENCE HOTEL
 1118 BUDAPEST, DAYKA GÁBOR U. 3.
 TEL | 1-505-3600 • EMAIL | rubin@hotelrubin.hu
www.hotelrubin.com

Deutsche Schule Budapest
 thomas mann gymnasium

Budapesti Német Általános Iskola és Gimnázium

- **Negyedikes vagy?**
- **Szeretnél az átlagnál többet tanulni?**
- **Részt veszel a központi felvételi vizsgákon?**
- **Vállalsz egy német vizsgát is, hogy bekerülj?**

Akkor hozzád szólunk! Gyere tanulni a **Deutsche Schule Budapest – Thomas Mann Gymnasium** német-magyar nyolcosztályos gimnáziumba! A német vizsgára való felkészülés megkönnyítésére 2011. január 10-től intenzív nyelvtanfolyamot indítunk.

Nyílt nap: 2011. január 7-én (pénteken) 9-12 óráig

Internet: www.deutscheschule.hu E-mail: sekretariat@deutscheschule.hu Tel.: (061) 391-9100

60-70-80 %-os árleszállítás!

Árufrissítés előtti kiárusítást tartunk! Ruházati textil méteráru!

	akciós ár / régiár
-béllesselymek	300 Ft/ 750,-
-serzs bélések	500 Ft/ 1350,-
-kord,szövet,karton	450 Ft/ 1350-1480,-
-téli kabát szövet	800 Ft/ 2850,-
-selymek	400 Ft/ 980-1250,-
-vizlepergető a.	350 Ft/ 900-1200,-
-lenek	400 Ft/ 1350-1480
-lurex anyagok	650 Ft/ 1860,-
-poló jersey	450 Ft/1580,-
-puplinok, vékony pamut	350Ft/ 950-1380,- STB.

A vásári ár, MINIMUM 5 méter anyagra érvényes, EGY fajta anyagból!

1124. Böszörményi út 3/c.

Hirdetésfelvétel: hétfőn, szerdán, csütörtökön 9-16 óráig, pénteken 9-12 óráig, Kedd szünnap.

TÖBBET ADUNK CIB LEKÖTÖTT BETÉTI AKCIÓ

- 1 hónapos futamidőre
- új lakossági ügyfél részére
- jelen betéti termék kizárólag a „Spóroljon velünk VI.” promóciós szabályzatban megjelölt fiókokban vehető igénybe

CIB Böszörményi úti Fiók
 1126 Budapest, Böszörményi út 20-22.
 Telefonszám: (+36 1) 224 77 00

Nyitva tartás: H: 08.30 – 18.00
 K-Cs: 08.30 – 16.00
 P: 08.30 – 15.00

Az akciós EBKM: 8,00%

Nem akciós EBKM: 3,50%

Az ajánlatban részt vevő fiókok listáját, valamint az akció részleteit a „Spóroljon velünk VI.” promóciós szabályzat tartalmazza. A tájékoztatás nem teljes körű. Az ajánlat 2010. szeptember 13-tól december 31-ig érvényes.

*Minden újonnan indított 1 hónapos futamidejű CIB Classic Betétre vonatkozik. Az akciós kamat a betét első 1 hónapos periódusára vonatkozik. Automatikusan megújuló betét esetén a kamatfordulót követően a betét a mindenkor hatályos Kamattájékoztatóban meghatározott 1 hónapos CIB Classic betéti kamattal kamatozik tovább. A CIB Classic Betét részletes szerződéses feltételeit a CIB Bank Zrt. Lakossági Üzletágának Általános Szerződési Feltételei tartalmazzák. A betéti akció visszavonásig érvényes. A lekötött betétösszeg nagysága 100 000 forint és 10 millió forint között lehet.

CIB BANK

Együtt, a jövőről.

www.cib.hu ☎ CIB24 06 40 242 242

évi **8,00%**
 akciós kamat/EBKM*

Bank of INTESA S.p.A. SANPAOLO

A Bajai Halászcárdában minden nap halnap!

Évtizedes múltra tekint vissza a fogaskerekű szomszédságában üzemelő Bajai Halászcárda.

A tradicionális családi recept alapján, szabad tűzön, bográcsban készített halászlé újra a büszkesége lett az étteremnek, hiszen az éttermet tíz évvel ezelőtt elsőként megnyitó, halételek készítéséről híres bajai származású család ismét kezébe vette az irányítást.

„Sokan kérdezik családunkat az általunk főzött halászlé titkos receptjéről. A titok egyszerű:

Nálunk a halászléfőzés az élőhal beszerzésénél kezdődik, folytatódik az élőhal úsztatásával, ami a bográcsba kerülés előtt 2-3 órával még úszik. Kerül mindezt a bográcsba a kitűnő paprikával és fűszerekkel együtt, de ami a valódi titok, azt úgy hívjuk, hogy: szívvel-lélekkel.”

Szeretnénk felhívni kedves Vendégeink figyelmét a napi ajánlatainkra, amivel a vidéki konyhára jellemző házias ízeket szeretnénk asztalukra varázsolni. Lehetőség van elvitelre és kiszállításra is.

A Bajai Halászcárda, csakúgy, mint az előző években, az idei esztendőben is várja a halászlé megrendeléseket az ünnepekre, természetesen elvitelre, hogy a karácsonyi ünnepeket Önök a tűzhely helyett szeretett családjukkal tölthessék. Ne habozzanak leadni rendelésüket, a főzést mi elintézzük Önök helyett!

1121 Budapest, Hollós út 2.

Tel.: 06-1/275-5245

e-mail: bajai@bajihalaszcarda.com

web: www.bajihalaszcarda.com

Téli nyitva tartás:

Hétfőtől – Szombatiig: 11³⁰ – 22⁰⁰

Vasárnap: 11³⁰ – 17⁰⁰

Hirdetésfelvétel: hétfőn, szerdán, csütörtökön 9-16 óráig, pénteken 9-12 óráig, Kedd szünnap.

Szombaton fájdul meg a foga? Nem tudja, kihez forduljon?
Meghosszabbított nyitvatartással, szombaton is várja pácienseit a FOGAS-DENTAL!
Szájsebészetben, implantológiában, garanciális esztétikai tömések-pótlások készítésében, gyermekfogászatban jártas szakembereink várják Betegeinket.
Szombaton prizmiás fogfehéritési AKCIÓ!!
FOGAS-DENTAL
1026.Bp.Szilágyi E. fs. 45/b
213-5735, 20971-7140
www.fogas-dental.hu

Aldott Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kíván a Budapesti Szent Ferenc Kórház Alapítóánya.
Köszönjük, hogy adományával, adója 1%-ával támogatta a kórház gyógyító munkáját!
Tisztelettel: Dr. Tóth Ádám
Kuratóriumi Elnök

Jó hír!
Gyógyulás mellékhatások nélkül!
A professzor és munkatársai akupunktúrával, akupresszúra gyógymasszázs, köpöly- és moxaterápiával gyógyítanak.
Belgyógyászati, idegrendszeri, légzőszervi betegségek, nőgyógyászati panaszok, hangulatzavarok, gyermekbetegségek, immunrendszeri problémák, mozgásszervi problémák, reumatológiai betegségek, fájdalomcsillapítás, fogyókúra.
Dr. Yu
Cím: 1025 Bp., Pasaréti út 1., I. em. 1. (a Kőrszálló mellett)
Tel.: 201-1116, (06 30) 933-7858
www.akupunktura-prof.hu

Evés, ivás – csak mértékkel!

Az ünnepek alatt is vigyázzunk az egészségünkre

Élvezzük az ízletes menüt, de karácsony idején is figyeljünk oda a mértékletességre! – javasolja mindenkinek dr. Szolnoki Lajos háziorvos. A Hegyvidéki Egészségklub vezetője humorral fűszerezett hasznos életvezetési tanácsokkal szolgál az ünnepekre.

A karácsonykor leggyakrabban előforduló rosszullétek, illetve betegségek kapcsán dr. Szolnoki Lajos viccesen fogalmaz: gondoljunk arra, hogy az „orvosi ügyeleten sokan vannak, a kórházban pedig kevés a személyzet”. Komolyra fordítva a szót, a háziorvos szerint az ünnepi ételek, különösen a magyaros konyha, súlyos terhet rónak az emésztésre, ráadásul az ilyenkor gyakori mennyiségű pluszterhelés is fokozott egészségügyi kockázatokat rejt magában.

A mértéktelen evés, ivás miatt gyakori a hasnyálmirigy-gyulladás vagy a gyomorrontás, ezért szakértőnk azt ajánlja, hogy figyeljünk oda a mennyiségre, gondolatban osszuk ketté azt az adagot, amit meg tudnánk enni, és – legalábbis egyszerre – csak ennyit fogyassunk el. Ha mégis bekövetkezik a baj, és utólag bennünket a hasmenés, gödörködünk a megfelelő mennyiségű folyadékpótlásról, illetve ügyeljünk a hasznos bélfóra visszaépítésére és regenerálására. Ilyenkor a megoldást a probiotikus készítmények jelentik, gyomorrontás esetén pedig a legjobb a koplalás.

Az ismert epekövesek ne most tegyék próbára teherbírástukat az epekímélő diéta elhagyásával,

mert az ünnepi ügyeletben a műtét nagy kockázatot jelent mindenkinek. Cukorbetegség se egyék túl magukat édességgel, és ne próbálkozzanak gyógyszeradagjuk emelésével, mivel annak beláthatatlan következményei lehetnek. Nagyon fontos, hogy mindenki, aki gyógyszert szed, az ünnepek alatt se felejtse el bevenni a szokásos tablettáit pusztán csak azért, mert mel-

fehérvérrel és kalciummal, ugyanakkor melegítenek, azaz biztosítják a hosszú távú energiát.

Karácsonykor se legyünk restek mozogni, ne csak a tévéműsort nézzük. Ha csúszós az idő, az egészségügyi séta előtt nyugodtan húzzunk kívülről a cipőnkre egy rossz zoknit, a csontritkulásban szenvedőknek kifejezetten ajánlott ez a praktika. Szolnoki

MÁSNAP...

Az ünnepek során sokan a kelleténél több alkoholt fogyasztanak. A háziorvos ebben az esetben is mértékletességre int, egyúttal arra figyelmeztet, hogy a túl sok pezsgő, koktél vagy tömény szesz rendkívül kártékonyan hat a szervezetre. „A másnaposság ellen nem létezik tökéletes megoldás, ami nem baj, mert ha lenne ilyen, akkor valószínűleg még többen innának” – mondja Szolnoki doktor. Az ivást követő regelen testünk kellemetlen tüneteket produkál: szájszárazság, szomjúságérzet, étvágytalanság, fejfájás, rossz kedélyállapot, ingerlékenység, zaj- és fényérzékenység, fáradtságérzet, gyengeség, émelygés és hányás jelentkezik, de szapora szívervés, emelkedett pulzus és vérnyomás is előfordulhat. A tünetek súlyossága az elfogyasztott alkohol mennyiségétől, minőségétől és az egyéni érzékenységtől függ. Hogy mihamarabb kiheverjük, igyunk sok folyadékot, lehetőleg vizet, szedjünk C-vitamint, tartózkodjunk a friss levegőn, vagy ha megtehetjük, aludjunk egy nagyot.

lettük tilos alkoholt fogyasztani. Ha ilyen a gyógyszerünk, akkor igyunk ízletes gyümölcslevet, teát vagy vizet, és semmiképp ne kockáztassunk pár csepp ital miatt.

A hűsítés apropóján Szolnoki doktor az javasolja, hogy a szervezet elsavasodásának veszélyei miatt mértékletesen fogyasszuk ezt a népszerű ünnepi fogást, illetve inkább a különböző hal-féléket, valamint a szárnyasokat részesítsük előnyben. Tipikus karácsonyi sütemények helyett készítsünk egészséges édességeket, olyanokat, amelyekben nincs fehér cukor, vaj és fehér liszt. Együnk sok bab- és lencseféléket, ezek tele vannak B-vitaminnal,

doktor a lélek betegségeiről sem feledkezik meg: „Magányosok, figyelem, nem szabad elszomorodni, fő a pozitív gondolkodás! Aki teheti, nézzen meg egy mókás filmet, vagy beszéljen ismerőseivel telefonon, esetleg hívja meg egy szintén egyedül élő barátját.”

A háziorvos zárszavai viszont mindenkihez szólnak: „Legyünk nagylelkűek a nélkülözőkkel, adakozzunk a koldusoknak, vagy látogassunk meg önkéntesen egy beteget a kórházban. Tudatosan készüljünk a szeretet ünnepeire, tegyük valóban meghitté, örömtelivé – és főként betegségektől mentessé!”

Em.

Édesanyám főztje

Édesanyánk főztje köztudottan a legjobb, a legemlékezetesebb, az utánozhatatlan... A Babér Kiadó új könyvében hírességek képekkel kísért vallomásait olvashatjuk a gyermekkorról, a szülői háztól, a felejthetetlen otthoni ízekről. Negyven visszaemlékezés, amely bepillantást enged egy-egy család történetébe, az elmúlt fél évszázad történetébe, az elmúlt fél évszázad történetébe, az elmúlt fél évszázad történetébe, az elmúlt fél évszázad történetébe.

Az írók jeles színészek, tu-

dósok, írók, közéleti emberek tollából, illetve ismert újságírók interjúiból születettek az elmúlt

harminc év során. Megannyi személyes kitérő, hiszen ahogy a hazai konyhaművészet értő klasszikusai mondják: „A főzést a nők, az anyák dolgoznak tekint a világ, ám hasznélvezői a férfiak.”

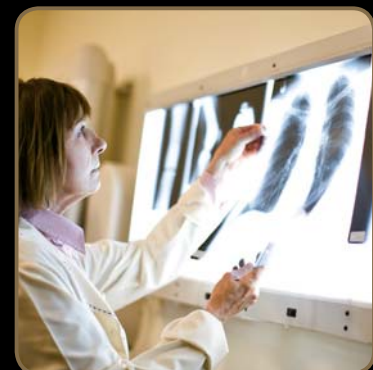
A kötet, amely egyszerre lebilincselő olvasmány, képes album, illetve szakácskönyv, a hajdani Magyar Konyhában megjelent interjúkból merít. Visszaemlékezések, amelyekből az utódok is töltekezhetnek.

JM

KEDVEZMÉNYES KÖNYVVÁSÁR
több mint **30%** kedvezménnyel!
most csak **1900 Ft**
Hegyvidéki vendéglátás **1900 Ft** Hegyvidéki épületek
Ha többet szeretne tudni Hegyvidékről, és még jobban megismerni lakóhelyét, akkor ne hagyja ki!
A könyvek megvásárolhatók a Beethoven utca 2/a alatt, a Hegyvidék szerkesztőségében.

DR. ROSE

a KÓRHÁZ

DR. ROSE MAGÁNKÓRHÁZ

BUDAPEST V. ROOSEVELT TÉR 7/8. • TELEFON: +36 (1) 377 6737 • WWW.DRROSE.HU

Nálunk az Ön cégének is helye van!

40%
éves
hirdetői
kedvezmény
a Hegyvidék újságban!

2011

Kovács Balázs
+36 30 337 9962
+36 1 328 0316
kovacs.balazs@ypsylonmedia.hu

Üzlethelyiség bérleti joga eladó!

Budapest, XII., Bősörmei úton
egy 34 nm-es, négy kirakatos, két bejáratú,
árpolcokkal berendezett bolt
bérleti joga eladó.

Felújított állapotban, álmennyezettel.

Irányár: 3,5 MFt + áfa.

■ Érdeklődni: 06/30-964-9370.

amitmamegvehetsz.hu

**Prémium minőségű műanyag
nyílászárók elérhető áron!**

- Redőnyök, szűnyoghálók
- Ablakszervíz
- Erkélybeépítés, télkert
- Ingyenes felmérés!

Tel: 30/211-2439, Fax: 1/258-1511

e-mail: info@amitmamegvehetsz.hu

Jégsziget a Széna téren

**ELÉRHETŐSÉG:
BUDAI JÉGPÁLYA
(SZÉNA TÉR)
WWW.SZENATER.HU
TEL.: 70/335-2553**

Talán kevesen tudják, hogy Buda egyik legforgalmasabb pontján található egy jégpálya, ahol a korcsolyázás budai kedvelői hódolhatnak kedvenc sportjuknak.

Miért is érdemes ide ellátogatni?

Először is, mert jól megközelíthető helyen, a Széna téren helyezkedik el, így nem kell „távol vidékekre” zárakodolni egy kis korizás kedvéért. Szinte bármikor be lehet ugrani egy kis csúszkálásra, minden nap van közönség. Akár egy fásztó tárgyalás után is, lappal a kézben, hiszen a létesítményben működik értékmegőrző is korcsolya-kölcsönző is.

Itt nem csak a „Műjégpályakört” lehet róni a gyakran karbantartott, jó minőségű jégen, de lehetőség van a teljes felület kihasználva fogócskázni, a bátrabbak a korongvezetéssel is megpróbálkoznak. Van korcsolyaiskola, hoki-suli és szinkronkorcsolya oktatás is. A pálya kitűnően alkalmas kezdőknek az első lépések megtételére, hiszen méretéből fakadóan (15*30m) mindenhol karnyújtásnyira van a palánk, aminek közelsége mindig megnyugtatóan hat a korcsolyázással éppen ismerkedők számára.

A sportolást követően „megjutalmazhatjuk” magunkat egy kis forralt borral a pálya melletti büfében, vagy akár meg is lehet ebédelni a jég mellett közvetlenül található Városfal étteremben, aminek ablakából rálátás nyílik a többi korcsolyázóra.

Végezetül ajánljuk jégpályánkat a hölgyeknek. Mivel a létesítmény a Mammut pályával szemben van, ezért elég „beadni” párunkat egy kis mozgásra, és máris lehet önfelgedtet vásárolgatni mindenféle sürgetés és egyéb „férphiszti” nélkül...

A XII. KERÜLETI POLGÁROK LAPJA

HEGYVIDÉK

XXXXX/16. ELENTETETENTÉ • 2009. AUGUSZTUS 25.

WWW.HEGYVIDEKUJSAG.EU

BUDAKESZIERDŐ • CSILLEBÉRC • FARKASRÉNY • ISTÉNY • KISKÉNY • KRISZTINÁVÁROS • KÜTVÖLGY • MAGASÚT • MÁRTONHEGY • NEMESKÖNY

2011-ben is hirdessen a HEGYVIDÉK-ben

Célegyenésben az intézményfelújítások

Szeptemberig befejezték a kerületi oktatási intézmények felújításának első ütemét. Az év elején megkezdett, közel háromszázmillió forintos program keretében a szokásos karbantartási feladatok mellett több helyütt jelentős fejlesztésekre is sor került.

Is zakkli a Mackos Óvoda bő meg a János kórház területén, valamint a Károlyi úti óvoda felújítását is megkezdték.

Már befejeződött a Víznyomó csatorna felújításának munkái.

Más felújítások a Víznyomó csatorna felújításának munkái.

Működésében a kerületi óvodák és iskolák fejlesztésére, illetve új intézmények kiépítésére a hegyvidéki önkormányzat az idén. Ebben az évben a Víznyomó csatorna felújítását a kerületi önkormányzat támogatja.

Valamennyi óvodai csoport saját játszóteret kap a János kórház óvodájának udvarán.

Bülsődében a tavalyi nyílászáró felújítások befejeződtek.

Rendeltek a többi hegyvidéki bölcsődében is készült.

KÉT ÚJ ÓVODA

Dr. Rose, egy kórház a város szívében

Budapest egyetlen magánkórházának ablakából kilátás nyílik a Dunára és a Budai várra. A lenyűgöző látvány mellett a Dr. Rose Kórházban a betegeket magas szintű kórházi szolgáltatás és meghitt környezet segíti a felépülésben. Dr. Illanitz Elemérrel, a magánkórház egyik alapítójával beszélgettünk céljaikról, szemléletükről és szolgáltatásairól.

■ Mi volt a cél a klinika alapításakor?

Szerettünk volna nagyot álmodni és létrehozni egy helyet, ahol úgy gyógyítunk, ahogy mindig szeretnénk volna, ahol úgy gyógyulhatunk, ahogy az

meleg emberhez. Három év szakrendelői szolgáltatás után újabb igények érkeztek, betegjeink az egy napos műtési szolgáltatások után a nagyobb orvosi beavatkozásokot is nálunk szeretnék volna igénybe venni, így idén nyáron megnyitottuk kórházi részlegünket is. Az állami fenntartású kórházakhoz képest elsősorban a szolgáltatásokban és a szemléletben mutatkozik az különbség, magánkórházunk igyekszik a leginnovatívabb eszközöket és módszereket alkalmazni. Állandó orvosaink mellett egyes műtétekhez a legjobb szakembereket hívtuk meg. Felszerelésünk az előzetes vizsgálatoktól kezdve a műtéti mindenhez adták, nem küldjük el a bete-

get ultrahangra vagy vérvételre egy másik intézménybe, az első konzultációtól kezdve minden itt zajlik egy helyen. A betegcentrikus, szolgáltatásközpontú üzemeltetésen túl fontosnak tartjuk, hogy a lábadozás időszakát a lábadozás időszaka alatt pácienseink felépülését és kényelmét semmi ne akadályozza.

■ Milyen szolgáltatások érhetőek el az Önök kórházában?

Összesen 28 szakterület működik, három részlegen. Szinte minden kórházi szakterület lefedünk, de kiemelt szerepet kap a szülészet, a sebészet és az ortopédia. Utóbbira azért fontos nagy hangsúlyt fektetni, mert az állami intézményekben több éves várólisták

vannak, mi ezeket a beavatkozásokat várólista nélkül el tudjuk végezni, hiszen három korszerűen felszerelt műtővel és a legjobb orvosokkal állunk a páciensek rendelkezésére. Egy hónapja például elvégeztünk egy speciális csípőprotézis műtétet egy olyan protézissel, amit mi használtunk először az országban.

■ Szülészeti osztályuk a MamaRose fantázia nevet kapta. Miért tartják kiemeltedően fontosnak ezt a területet?

Régi álmom volt, hogy létrehozzak egy olyan szülészetet, amit az állami kórházakban nem tudtam megvalósítani. Korábban is érdeklődtem az alternatív szülészeti módszerek iránt és itt lehetőség nyílt arra, hogy teljes egészében megvalósítsam az elképzelésemet. Létrehoztunk egy alternatív szülészőbát, ami azoknak a kismamáknak kedvez, akik a szülést a legtermészetesebb módon szeretnék megélni. Itt megtalálható minden olyan eszköz, ami a vajúds időszakát megkönnyíti, többek között egy vajúds kád is. Teljesen természetes folyamatként tekintjük a szülést, nem avatkozunk bele, nem gyorsítjuk azt fel, a kismamára bízunk, hogy hogyan szeretné világra hozni gyermekét. Egy áthidaló megoldást kínálunk a mostanában nagy port kavaráó otthonisülés és a kórházi szülés lehetősége között. A környezetet tekintve teljes mértékben tudjuk biztosítani azt a meghitt családi hangulatot, amire ilyenkor szükség

van. Lehetőség van arra, hogy különálló családi apartmanban az apa vagy más családtagok bent töltsék az éjszakát az anyával és gyermekével, így a család már az első napokat is együtt töltheti. Probléma esetén az orvosaink készenlétben állnak, tehát teljes biztonságot tudunk nyújtani számukra komplikáció esetén is. A kismama már a terhesség kezdetén megismerkedik a későbbiekben vele foglalkozó orvosokkal, nővérekkel, így jó kapcsolat alakul ki a páciens és munkatársaink között. Nálunk nem fordulhat elő olyan helyzet, hogy az öt kezelő orvos nincs bent a kórházban a szülés megindulásakor és egy másik, számára ismeretlen orvos vezeti le a szülést.

■ Egy magánkórház esetében milyen szempontokat játszanak szerepet munkatársaik kiválasztásánál?

A szakmai referenciák mellett a mi szemléletünk elsajátítása a legfontosabb. A pácienseinknek azt kell érezniük, hogy ő az öt kezelő orvos egyetlen beteg, és nem a sokadik aznap. Nálunk a pácienseinket mintegy 50 fős orvosokból és ápolókból álló, nemzetközi tapasztalatokkal rendelkező szakemberekből várja, vagyis hozzárendeljük a szolgáltatáshoz a szakértelmet.

■ A belvárosi környezet szokatlan egy kórház esetében. Tudatos volt a helyszínválasztás?

Sokaknak furcsa, hogy egy irodaházban találunk meg minket, de azt gondolom, hogy ennél

jobb helyen nem is lehetne a kórház. Nagyon könnyen megközelíthető és úgy gondoljuk nincs nagy különbség aközött, hogy egy irodaház vagy egy kórház hatodik emeletére kell felmenni. Itt létre tudtuk hozni azt, ami a kórházi ellátáshoz szükséges, de sokkal barátságosabb környezetet teremtve. Akik furcsállják a környezetet, csak addig teszik, amíg el nem látogatnak hozzánk.

■ Mit mondana azokra a kritikákra miszerint a kórház minőségű egészségügyi szolgáltatás csak azok számára érhető el, akik nagyra nyitják a pénztárcájukat?

A pácienseink tisztában vannak a szolgáltatásaink minőségével és az árunkat sem titkoljuk, megtekinthetőek a kórház honlapján is. Ez egy tiszta helyzet, egy szolgáltatást nyújtunk, amiért fizetni kell, de nincsenek „borítékok” és az azokat övező kínos situációk.

**DR. ROSE MAGÁNKRÓHÁZ
WWW.DRROSE.HU
1051 ROOSEVELT TÉR 7/8.
06-1-377-6737**

